

Det anses ikke for muligt at begrænse finansudvalgets kompetence til at tiltræde udgifter på forventet efterbevilling til udgifter inden for en bestemt beløbsramme eller til udgifter af presserende karakter eller lignende.«

Udvalget fastslog endvidere, at en minister med tilslutning fra finansudvalget kan afholde en udgift, der er større end den, som er hjemlet i en speciel lov vedrørende det pågældende bevillingsområde.

Angående kravet om en særlig ret for et mindretal til at kræve specielle aktstykker til debat i folketinget fastslog udvalget, at der næppe var behov herfor under de normale

mødeperioder, hvor der altid vil være let adgang til at føre et bevillingsanliggende frem til debat i selve folketinget. Derimod skabtes en særlig ordning, for så vidt angår tiden uden for den normale mødeperiode, idet det blev anført, at folketingets formand har tilkendegivet, at hvis mindst 7 af finansudvalgets 17 medlemmer, repræsenterende $\frac{2}{3}$ af folketingets medlemmer, ønsker folketinget indkaldt i anledning af en bevillingssag, som er forelagt finansudvalget til afgørelse i den mødefri del af folketingsåret, da vil han indkalde folketinget, selv om den i grundlovens § 39 krævede betingelse: skriftlig begæring fra $\frac{2}{3}$ af medlemmerne, ikke formelt er opfyldt.

¹¹⁾ Se Folketingstidende 1962-63, tillæg B., sp. 995 ff og sp. 1021 ff.